

да ~~се~~ извадят... Да предава мъжа си...

- Вещица!

- И кой още мислиш? ~~Протопоп Константин~~, ^{Призренският} епископ ~~Бавей~~ и княз Иона. ^{Ретиният Хан.}

- Иона! Какво търси тук? Никой не знае, че е пристигнал...

- Но все пак е тук. С очите си го видях... Неговите хора са при Истъра. Щом дойде вест, че царят е убит, те ще нахълтат в Търново и ще провъзгласят Борил^а за цар...

- Борил цар! Боже упаси... - и момъкът се прекръсти.

Изведнъж Сеслав стисна сина си за ръцете.

- Мирчо... По-скоро... Тичай у алагатор Георги. Ах, не. Чакай, и той бил ^с ~~с~~ тях... Тичай у протостратор Матей. Той вероятно е още верен на царя. Има и силни коне. Да бяга, да бяга по-скоро в Солун... Да извести на царя. Нека се пази от Манастир!

- Манастир!

- Да. Манастир. Най-верния от верните. Той е определеният,

- Невъзможно. ^{не може да бъде...}

- И аз не го вярвам, но... Сама Целгуба го каза. Изглежда, че са му обещали да го въздигнат в болярско достоинство. А царят беше обещал на Коча... Нали знаеш, че Коча и Манастир напоследък враждуваха.

- Манастир... - прошепна още веднъж смадният момък.

Баща му го ^е страсна.

- Всеки загубен миг е губелен... Тичай у Матей. Само на него още вярвам. Никому другиму ни дума! Разбър^а ли? Никому не доверявай! Не се знае кой ^е ~~от~~ тях и кой не е... Да бяга към Солун, да извести на царя... А ако, не дай боже... вече е късно, да вземе със себе си верни войски и да се върне веднага към Търново. Докато Борил още не е успял да се утвърди. На княз Иона сега не казвай нищо. Може неволно да се издаде, че знае. Да не подозре някой,